

31 CHURCH ST, SCHOMBERG, ON LOG 1T0

PREOT PAROH MARIUS BUJOR

TEL: 416-835-1223

EMAIL: PREOT@BISERICASFANTULILIE.COM

WWW.BISERICASFILIE.COM

PROGRAM LITURGIC

**4 S - Sâmbăta Sf. Teodor – ora 10:00 - Liturghie
Arhierasca la Biserica Sfintii Patruzeci de
Mucenici, Aurora**

**5 D - Duminica întâi din Post (a Ortodoxiei) – ora
9:30 Utrenia, ora 10:30 Sf Liturghie**

11 S - Pomenirea morților – ora 10:00 - Sf
Liturghie, Pomenirea mortilor, Spovedanii

**12 D - Duminica a 2-a din Post (a Sf. Ier. Grigorie
Palama) – ora 9:30 Utrenia, ora 10:30 Sf
Liturghie**

18 S - Pomenirea morților – ora 10:00 Sf
Liturghie, Pomenirea mortilor, Spovedanii

**19 D - Duminica a 3-a din Post (a Sfintei Cruci) –
ora 9:30 Utrenia, ora 10:30 Sf Liturghie**

**25 S - (+) Buna Vestire (P,U,V) - ora 10:00 Sf
Liturghie, ora 11:30 Pomenirea mortilor, ora
12:00 Spovedanii**

**26 D - Duminica a 4-a din Post (a Sf. Cuv. Ioan
Scărarul), Soborul Sf. Arhanghel Gavriil - ora 9:30
Utrenia, ora 10:30 Sf Liturghie**

1 Aprilie - Sambata

– ora 10:00 Sf Liturghie, Pomenirea mortilor,
Spovedanii

**- ora 17:00 – Taina Sfantului Maslu in sobor de
preoti**

10 ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CANONUL CEL MARE AL SFÂNTULUI ANDREI CRITEANUL

În prima săptămână din Postul Paștilor se săvârșește, în cadrul Pavcerniței Mari, Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul. Acesta este alcătuit din patru părți care se citesc, câte una, de luni până joi. Integral, Canonul cel Mare se citește în miercuria din săptămâna a cincea din Postul Mare.

1. Cine a fost Andrei Criteanul și când a viețuit?

Cunoscut și sub titulatura de „Ierusalimiteanul” sau de „părinte al canoanelor”, Sfântul Andrei s-a născut în Damasc, în jurul anului 660 dHr. Interesant este faptul că sursele biografice bizantine vorbesc despre o stare de muțenie a Sfântului până la vârsta de șapte ani, când are loc „dezlegarea limbii” sale. În jurul vârstei de 14-15 ani va fi afierosit de către părinții săi la mănăstirea Sfintei Învieri din Ierusalim, urmând ca după un deceniu de viețuire și de formare monastică să ajungă la Constantinopol, în anul 685. Tânărul Andrei va rămâne aici și se va ocupa de un azil pentru bătrâni și de un orferinat, fiind cunoscut, desigur, și pentru talentul său oratoric. Va fi hirotonit diacon, preot și, în jurul anului 712, episcop al cetății Gortina, din insula Creta. În această cetate păstorită de el va intensifica viața duhovnicească și pastorală, iar în anul 740, în data de 4 iulie, în drumul său de întoarcere spre Creta, va trece la Domnul – în localitatea Erissos din insula Mitilene.

2. Unde a scris acest Canon? Există informații precise cu privire la locul și timpul redactării lui?

Din păcate, informații precise cu privire la locul și timpul redactării Marelui Canon nu există. Dacă ar fi să preluăm textul Sinaxarului, atunci textul Canonului ar fi fost compus la Ierusalim și, de aici, a ajuns în Constantinopol, odată cu mutarea autorului. Însă, formule interne, precum „măcar la bătrânețe mântuiește-mă”, „stinsu-s-au zilele mele” sau „Ție strig din inima mea mai înainte de sfârșit”, ar indica cu siguranță perioada cretană din viața Sfântului Andrei.

Poate că cel mai corect am putea vorbi acum despre o „teorie deschisă”, și anume despre creionarea unui plan și compunerea unor tropare în timpul viețuirii în cetățile Ierusalim și Constantinopol, și „șlefuirea” sa definitivă în cadrul șederii în insula Creta.

3. Cum este structurat?

Canonul cel Mare este alcătuit din nouă cântări (sau ode), ce urmează un plan aproximativ identic: un irmos (repetat de două ori), grup de tropare care scot în evidență pocăința, grup de tropare care evocă personaje și evenimente din cele două Testamente, un nou grup de tropare care îndeamnă spre pocăință, străpungerea inimii și judecata obștească, două tropare închinare atât Sfintei Maria Egipteanca, cât și Sfântului Andrei, și în final două tropare, având conținut triadologic și mariologic. Desigur, după cântarea a șasea întâlnim două fragmente cu autori diferiți: primul este un condac al Sfântului Roman Melodul (de fapt, prooimionul condacului La coborârea în iad, „Suflete al meu...”), iar celălalt este sinaxarul compus de Nichifor Calist Xanthopol.

4. De ce este numit „cel Mare” și „de pocăință”?

Răspunsul cel mai pertinent ni-l oferă însuși sinaxarul Canonului: este „cel mare” (în originalul grecesc: megas) pentru că este cel mai întins dintre toate canoanele existente în cult (250 de tropare) și (poate) din cauza ideilor și gândurilor teologice, iar forma „Canon de pocăință” (kanon katanyptikos) se datorează faptului că autorul ne pune înaintea o mare pildă de umilință. De remarcat aici faptul că abia în secolul al X-lea, în diferite manuscrise liturgice, apare această titulatură secundară.

5. De ce a rânduit Biserica citirea lui în această perioadă?

În mod cert, pentru că textul și ideile teologice reflectă cel mai bine întregul conținut al Postului Mare. Cu alte cuvinte, textul penitențial al Sfântului Andrei se „armonizează” în ansamblu cu toată imnografia perioadei triodale.

6. Dacă nu putem ajunge la Biserică, este bine să citim Canonul acasă? Avem o rânduială specială în acest sens?

Nu există nici o rânduială specială. Nu există, de asemenea, nici o interdicție canonică cu privire la citirea acestui Canon în spațiul familial, de vreme ce el este, în fond, o rugăciune de pocăință spre redobândirea Paradisului pierdut.

7. Este doar o slujbă în sine, săvârșită în perioada Postului Mare, sau are un caracter de rugăciune care poate fi rostită permanent?

Canonul este o rugăciune de pocăință, o rugăciune care meditează asupra modului de viață, punând în balanță viața de acum și modul corect de viață al creștinului prin urmarea lui Hristos.

8. Cum trebuie să înțelegem textul Canonului și, mai mult decât atât, îndemnul cuprins în el?

Credem că cel mai elocvent răspuns ar fi punând în practică chemarea la pocăință și urmarea lui Hristos. Nu este suficientă doar o cunoaștere a lucrurilor sau a realităților launtrice, ci e nevoie de o urmărire fidelă a lor, prin practicarea pocăinței, însoțită de asceză, de binefaceri și de străpungerea inimii.

9. Oferiți-ne un exemplu lămuritor despre teologia pocăinței.

Ne-am opri la un singur tropar, credem noi edificator în acest sens. În cântarea a noua din Canon, autorul amintește despre Sfântul Ioan Botezătorul și despre forma penitențială dezvoltată la râul Iordanului: „În pustie a locuit Înaintemergătorul harului, și Iudeea toată și Samaria auzind, au alergat și și-au mărturisit păcatele lor bucuroși, botezându-se; căroră tu, suflete, n-ai urmat”. Cu alte cuvinte, glasul celui care viața în pustie, chemându-i pe iudei la pocăință, se aude și astăzi; el nu s-a stins; este, deci, o neîncetată chemare spre edificarea noastră.

10. Ce ar trebui să nu uităm atunci când vorbim despre Canonul cel Mare?

Citirea sa permanentă, ca o rugăciune de pocăință ne va descoperi vremelnicia și decăderea vieții noastre și nu va lăsa, desigur, ca imnografia creștină să se „păteze” de nepăsarea și ignoranța vremurilor noastre!

[...articol preluat de pe doxologia.ro...]